

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL TIMIȘOARA
SECȚIA PENALĂ

Dosar nr. 214/59/2008*

Operator 2711

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 20 Noiembrie 2014

Completul compus din:

PREȘEDINTE G.B.

Judecător A.N.

Grefier A.B.

Ministerul Public este reprezentat de procuror M.I. din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Timișoara.

Pe rol se află judecarea apelului declarat de Parchetul de pe lângă Tribunalul Arad împotriva deciziei penale nr. 496/2003, pronunțată de Tribunalul Arad în dosarul nr. 1929/2003.

La apelul nominal făcut în ședința publică lipsește inculpatul F.C.D., pentru care se prezintă avocat ales F.M.A. din cadrul Baroului Timiș, cu împuternicire avocațială la dosar.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier, după care:

Instanța pune în discuție, conform disp. art. 475 C.p.p. sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept privind calea de atac legală în urma desființării deciziei date în recurs, în calea de atac a revizuirii reglementată în procedura prevăzută de art. 465 C.p.p. (revizuirea în cazul hotărârilor Curții Europene a Drepturilor Omului), în condițiile în care cauza a parcurs trei grade de jurisdicție (primă instanță, apel și recurs), în ultima instanță soluționându-se recursul procurorului, acordând cuvântul părților prezente asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, respectiv dacă sunt îndeplinite condițiile prev. de art. 475 C.p.p., precum și asupra chestiunii de drept invocate din oficiu.

Procurorul menționează că nu sunt îndeplinite disp. art. 475 C.p.p., de lămurirea acestei chestiuni de drept nedepinzând soluționarea pe fond a cauzei. Face trimitere la art. 465 C.p.p. cu privire la revizuirile în cazul hotărârilor Curții Europene a Drepturilor Omului. Această revizuire a fost admisă de Curtea de Apel Timișoara în baza art. 465 pct. 11 lit. b C.p.p., respectiv desființarea hotărârii când este necesară administrarea de probe și s-a dispus rejudecarea de instanța în cadrul căreia s-a încălcat problema de drept. Cauza a fost recalificată din recurs în apel, astfel că ne aflăm în situația de a rejudeca apelul parchetului, petentul reclamând Curții Europene faptul că în recurs nu s-au administrat din nou probe, iar pe această bază Curtea de Apel Timișoara a admis cererea de revizuire. Consideră că în cauză nu există nici o chestiune de drept.

Avocatul F.M.A., pentru inculpatul F.C.D., consideră inadmisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție. În art. 475 C.p.p. se menționează că trebuie să existe chestiuni de drept pentru soluționarea pe fond a cauzei, iar în speță această cauză a fost soluționată pe fond la Tribunalul Arad. Dacă Înalta Curte de Casație și Justiție s-ar pronunța în sensul existenței la acest moment a căii de atac a recursului, s-ar înfrânge autoritatea de lucru judecat, întrucât recalificarea căii de atac a fost

făcută ca și apel, are autoritate de lucru judecat și nu se va mai putea modifica, iar Curtea de Apel Timișoara nu mai poate rejudeca recursul.

INSTANȚA,

Deliberând, constată următoarele:

Prin decizia penală nr. 124/R din 31.01.2011 a Curții de Apel Timișoara, pronunțată în dosarul nr. 214/59/2008 s-a dispus, ca urmare a admiterii recursului declarat de Parchetul de pe lângă Tribunalul Arad împotriva deciziei penale nr. 496/2003 a Tribunalului Arad, condamnarea inculpatului F.C.D. la o pedeapsă de 15 ani închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de organizare, conducere sau finanțare de trafic internațional de droguri de mare risc, prev. de art. 3 al. 2 rap. la art. 10 din Legea nr. 143/2000 cu aplic. art. 13 C.p. vechi și 5 ani interzicerea drepturilor prev. de art. 64 lit. a teza a doua și lit. b C.p. ca pedeapsă complementară, hotărârea fiind definitivă.

Prin decizia penală nr. 599/A din 02.07.2014 a Curții de Apel Timișoara, îndreptată material prin încheierea penală nr. 599/A/CC din 10.09.2014 a Curții de Apel Timișoara, a fost admisă cererea de revizuire formulată de revizuentul F.C.D., a fost desființată decizia penală nr. 124/R din 31.01.2011 a Curții de Apel Timișoara, pronunțată în dosarul nr. 214/59/2008, s-a dispus rejudecarea de către această instanță a recursului, care urma să fie recalificată în apel declarat de Parchetul de pe lângă Tribunalul Arad împotriva deciziei penale nr. 496/2003 a Tribunalului Arad, pronunțată în dosarul nr. 1929/2003.

Admiterea cererii de revizuire s-a produs ca urmare a aplicării art. 465 al. 1 C.p.p., respectiv ca urmare a faptului că Curtea Europeană a Drepturilor Omului a pronunțat o hotărâre de condamnare a Statului Român în cauza F. c/a România (cauza nr. 17520/04), stabilind că prin condamnarea revizuentului la pedeapsa de 15 ani închisoare fără audierea martorilor care figurau în dosar, în condițiile în care celelalte instanțe de fond și apel au dispus achitarea inculpatului, a fost încălcat dreptul revizuentului la un proces echitabil.

De la momentul pronunțării deciziei penale nr. 124/R din 31.01.2011 a Curții de Apel Timișoara și până în momentul soluționării prezentei cauze, au intervenit modificări legislative semnificative în ceea ce privește căile de atac, prin intrarea în vigoare a Codului penal și a Codului de procedură nou, începând cu data de 1 februarie 2014, principalul element care vizează prezenta cauză fiind dispariția căii de atac a recursului, respectiv calificarea căii de atac a apelului ca fiind o cale de atac integral devolutivă și a faptului că la epuizarea judecății în această cale de atac, hotărârea pronunțată este definitivă.

Problema de drept care s-a născut în această speță din cauza acestor modificări legislative succesive ale legii penale, este calea de atac de urmat în vederea judecării „recursului” declarat de Parchetul de pe lângă Tribunalul Arad împotriva deciziei penale nr. 496 din 17.09.2003 a Tribunalului Arad, pronunțată în dosarul nr. 1929/2003.

În speța de față, apărătorul inculpatului F.C.D. a invocat excepția inadmisibilității apelului, raportându-se la dispozițiile art. 408 al. 1 și 2 C.p.p. care prevăd că doar sentințele și încheierile în anumite condiții prevăzute de lege pot fi atacate cu apel și nicidecum deciziile pronunțate în apel, cum este cazul în dosarul de față (decizia nr. 496/2003 a Tribunalului Arad), în opinia apărării această hotărâre fiind definitivă, consecința fiind aceea că inculpatul ar fi absolvit de răspunderea

penală întrucât această decizie a dispus achitarea inculpatului pentru învinuirea adusă.

Procurorul de ședință a arătat faptul că s-ar putea judeca pe fond în calea de atac a apelului, apelul declarat de Parchetul de pe lângă Tribunalul Arad, ca urmare a recalificării recursului în apel, existând această posibilitate procedurală datorită intrării în vigoare a Noului Cod penal, care nu mai prevede calea de atac a recursului ca și cale de atac ordinară ci doar calea de atac a apelului, iar critica Curții Europene a Drepturilor Omului s-a referit la faptul că în calea de atac declanșată de procuror nu au fost administrate probele pe care s-a bazat hotărârea de condamnare a inculpatului, în sprijinul acestei variante fiind interpretarea disp. art. 10 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală.

De altfel, ar mai exista și o a treia posibilitate de a fi calificată calea de atac prin aplicarea disp. art. 12 din Legea nr. 255/2013, lege pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, care prevede că recursurile în curs de judecată la data intrării în vigoare a legii noi, declarate împotriva hotărârilor care au fost supuse apelului potrivit legii vechi, rămân în competența aceleiași instanțe și se judecă potrivit dispozițiilor legii vechi privitoare la recurs, desigur acest lucru fiind permis dacă s-ar interpreta că această dispoziție legală se referă și la astfel de situații cum este speța de față, respectiv prin admiterea unei căi extraordinare de atac se pune problema rejudecării pe fond a cauzei în condițiile în care dosarul a parcurs trei grade de jurisdicție – fond, apel și recurs.

Raportat la cele trei situații posibile prezentate mai sus, se pune problema dacă subzistă o cale de atac împotriva deciziei penale nr. 496/2003 a Tribunalului Arad și dacă da, care este aceasta, apelul sau recursul prevăzut de Codul penal anterior, această calificare corectă și legală a căii de atac (dacă există) având o repercusiune directă asupra soluționării fondului cauzei, întrucât de dezlegarea acestei chestiuni de drept depinde întrutotul soluția de fond care urmează a fi adoptată în speța de față.

Dacă s-ar califica inexistența căii de atac, respectiv inadmisibilitatea apelului, s-ar pronunța o soluție prevăzută de art. 421 pct. 1 lit. a C.p.p. nou; dacă s-ar admite ideea că ar exista posibilitatea rejudecării pe fond a cauzei având ca obiect apelul procurorului împotriva deciziei penale nr. 496/2003 a Tribunalului Arad, această rejudecare ar trebui efectuată într-o anumită componentă (de doi judecători) a completului de judecată și cu respectarea caracterului integral devolutiv al acestei căi de atac, iar în a treia variantă, în care s-ar accepta rejudecarea cauzei în calea de atac a recursului prevăzut de legea veche, completul de judecată ar trebui să fie compus conform dispozițiilor legale referitoare la compunerea completului în această cale de atac (trei judecători) și ar trebui avute în vedere și motivele de recurs prevăzute de legea veche, întrucât recursul ar viza o hotărâre dată în apel.

Este de menționat că Curtea Europeană a Drepturilor Omului a condamnat Statul Român pentru faptul că în calea de atac a recursului, instanța de recurs nu a procedat la administrarea probelor testimoniale, în condițiile în care instanțele de fond și apel au dispus achitarea inculpatului, apreciind că prin această manieră de judecată s-a încălcat un drept fundamental al omului, respectiv dreptul la un proces echitabil.

În esență, având în vedere această constatare a Curții Europene a Drepturilor Omului, se impune repunerea persoanei în cauză, respectiv a inculpatului, într-o situație anterioară, iar reparația acestei încălcări constatate de către o instanță

internațională, respectiv C.E.D.O., prin desființarea hotărârii care a produs această încălcare a unui drept fundamental al omului și apoi posibilitatea de a se rejudeca cauza în condițiile respectării dreptului la un proces echitabil.

Datorită însă schimbărilor legislative, în speță a Codului de procedură penală, au apărut aceste probleme privind calificarea căii de atac existente în speța dată, punându-se problema dacă mai există vreo cale de atac aplicabilă în dosar, iar dacă există, care este aceasta.

În aceste condiții, chiar dacă problema de drept dezlegată are caracterul unei problematice de procedură penală și nu de drept material, ea are o influență directă asupra modalității de soluționare a cauzei pe fond, iar de lămurirea acestei chestiuni de drept depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, astfel prima condiție impusă de art. 475 teza I C.p.p. este îndeplinită.

De altfel, această chestiune de drept are un caracter de noutate întrucât Înalta Curte de Casație și Justiție nu a mai statuat asupra acesteia printr-o hotărâre prealabilă sau într-un recurs în interesul legii, problema în cauză nu face obiectul unor astfel de hotărâri în curs de soluționare, astfel că este îndeplinită și condiția impusă de art. 475 teza II C.p.p.

Având în vedere că sunt îndeplinite condițiile impuse de art. 475 C.p.p., dar și necesitatea lămuririi chestiunii de drept printr-o hotărâre prealabilă de către Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea unei bune soluționări a prezentului dosar, în baza art. 476 al. 1 C.p.p. rap. la art. 475 C.p.p. va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

- care este calea de atac legală în urma desființării deciziei date în recurs, în calea de atac a revizuirii reglementată în procedura prevăzută de art. 465 C.p.p. (revizuirea în cazul hotărârilor Curții Europene a Drepturilor Omului), în condițiile în care cauza a parcurs trei grade de jurisdicție (primă instanță, apel și recurs), în ultima instanță soluționându-se recursul procurorului?

Potrivit disp. art. 476 al. 2 C.p.p., cauza poate fi suspendată până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept, iar având în vedere faptul că judecarea cauzei depinde de modul de lămurire a chestiunii de drept puse în discuție, se va dispune suspendarea judecării cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE**

În baza art. 476 al. 1 C.p.p. rap. la art. 475 C.p.p. dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

- care este calea de atac legală în urma desființării deciziei date în recurs, în calea de atac a revizuirii reglementată în procedura prevăzută de art. 465 C.p.p. (revizuirea în cazul hotărârilor Curții Europene a Drepturilor Omului), în condițiile în care cauza a parcurs trei grade de jurisdicție (primă instanță, apel și recurs), în ultima instanță soluționându-se recursul procurorului?

În baza art. 476 al. 2 C.p.p. dispune suspendarea judecării cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședința publică din 20 noiembrie 2014.

PREȘEDINTE,
G.B. ss.indescifrabil

JUDECĂTOR,
A.N. ss.indescifrabil

GREFIER,
ss. indescifrabil A.B.

Red. G.B./21.11.2014
Tehnored.A.B.
2 ex./23.11.2014